

ærede Medlem sagde, at det kunde ikke overkommes, naar der ikke blev nogle flere til at lede disse Ekspropriationer — saaledes forstod jeg ham i alt Fald, men hvis jeg har misforstaaet det ærede Medlem paa dette Omraade, saa beder jeg ham undskyldte, jeg vil selvfølgelig ikke paa nogen Maade gøre det ærede Medlem Uret. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at hvis een Mand skulde besørge hele det uhyre Arbejde, saa vilde han slet ikke kunne overkomme det, men har jeg misforstaaet det ærede Medlem, beder jeg ham, som sagt, undskyldte mig, det er ikke min Mening, at ville paadutte ham noget, han ikke har sagt.

Nu vel, denne Sag kommer jo til Behandling i et Udvalg, saa kunne vi gennemgaa Enkelthederne og se, om vi muligvis kunne blive enige. At vi ved at faa noget nyt i den Retning, som her foreligger, vilde faa noget, der vil blive til Gavn for Staten og til Gavn for de paagældende Jernbaner, tvivler jeg ikke om. Som det er i dette Øjeblik, er der en saa almindelig Misfornøjelse dermed, at det er ganske betimeligt, at den højtærede Minister er kommen med et saadant Lovforslag, hvad der aldrig før har kunnet lykkes os at faa nogen Minister til.

N. Jensen: Det ærede Medlem (Jens Busk), der nu sluttede sin Tale, indledede jo Forhandlingen om denne Sag og lagde særlig stærk Vægt paa, at hvis det skulde ende med, at vi fik to Kommissarier, maatte den ene absolut bo i Jylland. Det er vist meget berettiget selv om maaske ikke just ud fra den Begrundelse, det ærede Medlem anførte, da han sidst havde Ordet, thi jeg gaar ud fra, at det jo er en Erfaring, at jo lettere man har ved at faa vedkommende i Tale, desto bedre kan man forhandle, og desto lettere har man ved at faa sine Sager ordnede. Jeg tror ogsaa, det vil have overordentlig Betydning, naar man faar de rette Folk paa de rette Pladser, at man har et saadant Mellemed mellem Ministeriet og Jernbanestyrelsen, thi det vil jo, som ogsaa den højtærede Minister har sagt, ikke være saa ganske let for Ministeriet at træffe Afgørelse, naar det ikke har en saadan Mand at holde sig til.

Maatte jeg maaske benytte Lejligheden til at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa en Ting, selv om den ikke just angaar dette specielle Spørgsmaal om Kommissarier, nemlig paa, at vi jo have kæmpet for at faa Selvstyretanken

gennemført paa andre Omraader, og at det neppe heller vilde være af Vejen, om man lader den faa noget Raaderum overfor de private Jernbanestyrelser. Hvad er det, der er sket i Tilfælde af, at der er blevet bygget en Jernbane efter Loven af 1894? Det er, at Staten og den paagældende Egn i Forening have rejst den nødvendige Kapital, og saa vælges en Bestyrelse, Halvdelen af Staten, der lader sig repræsentere gennem en eller to, og Halvdelen af Egnen. Nu skulde man jo mene, at Staten havde tilstrækkelig Haand i Hanke med Bestyrelserne, og det er jo ogsaa saaledes, som den meget ærede Minister oplyste, at der ikke kan ske noget til Skade for Staten, naar Statens Repræsentanter ere paa deres Plads. Men jeg har den Opfattelse, at de private, der sidde i Bestyrelsen, have at varetage Banens Drift saaledes, at den kommer Egnen til gode paa en saa praktisk og hensigtsmæssig Maade som muligt, og dermed vil Staten ogsaa være vel tjent. Jeg mener derfor, og jeg tvivler ikke om, at den meget ærede Minister vil være enig med mig deri, at man ikke skal gribe forstyrrende ind i det Forhold, hvor det har udviklet sig paa en heldig Maade. Jeg vil altsaa anbefale, at man giver saa meget Selvstyre paa dette Omraade som overhovedet muligt.

Hvad det foreliggende Forslag angaar, kan jeg i alt væsentligt slutte mig til den Tanke, der ligger i det, og hvad Lønningerne angaar, skal jeg ikke udtale noget derom, det bliver jo en Skønssag, og derom kan der vel forhandles videre. Men jeg har den Opfattelse, at der maa en Overgangstid til, thi deri er jeg enig med den højtærede Minister, at man plejer ikke fra Tingets Side, naar en Mand har en saadan Stilling, at slette den med et Pennestrøg og sige: Nu hører det op fra den og den Tid. Jeg tror ikke, der er nogen Fare ved Lovforslagets § 4, i hvert Fald har jeg ikke noget derimod. Til disse Bemærkninger kan jeg indskrænke mig.

Aadal: Jeg tror, at det Forslag, som er forelagt af Regeringen, gaar i den rigtige Retning. Det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk) udtalte, at der havde været Tale om to forskellige Ordninger, enten at dele Forretningerne mellem en eller to Kommissarier eller at dele dem ud til flere enkelte, saaledes som det er nu. Jeg tror, det vilde være uheldigt at beholde den Ordning, som vi have nu, at man deler det ud til flere Kommissarier, som ikke ere